

forterer under Staten, hvis Opgave det tillige er at drage Omsorg for det lægevidenskabelige Studiums Fremme. Det var derfor naturligt, at en saaa empirisk Videnskab som Lægekunsten mere og mere krævede til dens Tripsel en let og rigelig Afgang til Patienter som Materiale for Undervisningen, at Opmærksomheden særlig blev henledet paa Frederiks Hospital, og at der i den Anledning kom en Forbindelse i Stand mellem Hospitalet og Københavns Universitet; det kan saaledes oplyses, at det meget tidligt blev paalaagt Overlægerne ved Frederiks Hospital at holde kliniske Forelæsninger paa Hospitalet og sammesteds lede praktiske Øvelser for de medicinske studerende. Her kan ogsaa mærkes Bestemmelsen i Reskr. af 10de December 1772 § 4, hvor det lejlighedsvis udtales, at det Direktionsmedlem, der var Professor medicinae ved Universitetet, tillige skulde have Indseende med, „at til de ved Hospitalet behøvende Candidatos Medicinae tages de bedste blandt de ved Universitetet værende Studiosos Medicinae.“ — Til en mere inderlig Forbindelse mellem Hospitalet og Universitetet maatte selvfølgelig ogsaa bidrage, at der i den samlede Direktion, som alt nærmere opløst i Afsnit I, stadig sad Professorer fra det medicinske Fakultet, og at Docenterne i dette Fakultet ofte vare Overlæger ved Hospitalet. Bortset fra forskellige Bestemmelser, som i Tidernes Løb gaves for at værne om Undervisningens Fremme paa Hospitalet og skaffe den forøget Indpas sammesteds, hvad der dog, som det blandt andet kan ses af Cirkulære af 23de April 1840, paa daværende Tidspunkt endnu ikke var lykkedes i noget større Omfang, bleve af afgørende Betydning de Anordninger, der udstedtes i bemeldte Djemed paa Grundlag af den af Kommissionen af 27de August 1870 afgivne Betænkning og Forslag til en ordnet Samvirken mellem Universitetet og Hospitalerne til den lægevidenskabelige Undervisnings Fremme, og som nedenfor ville blive nærmere omtalte i Forbindelse med de Virkninger, som det i det hele har for Hospitalet at være blevet et Undervisningshospital.

Man har Erfaringer andetsteds fra, at Undervisningen paa et Hospital ikke altid har kunnet forenes paa bedste Maade med Patienternes Tarv. Frederiks Hospital har i saa Henseende imidlertid indtaget en heldig Stilling, og nogen Opposition af Betydning mod det paa Grund af dets nu dobbelte Formaal har der, saa vidt mig bekendt, aldrig været, og det vil sikkert ogsaa kunne lykkes i Fremtiden at afværge en saadan. Her er dog et Punkt, hvor man maa være varsom, og som jeg derfor gør opmærksom paa for det Tilfælde, at der skulde blive Spørgsmaal om Forandringer i forskellige nu for Hospitalet gældende Bestemmelser. Saa et Undervisningshospital vil man nemlig sikkert staa sig ved at gøre ikke blot Agangen til Patienternes Optagelse forholdsvis lettere og billigere, men i det hele taget ved at tilføre disse forholdsvis bedre Vilkaar under deres Ophold paa Hospitalet. I saa Henseende frembyder Frederiks Hospital blandt andet den store Fordel, at det hovedsagelig er et Hospital for Fripatienter, hvor det vederlagsfri Ophold paa Hospitallets (Statens) Betøsning ikke medfører nogen som helst uheldige Virkninger for den paagældendes retlige Stilling, og at Patientbetalingen, hvor en saadan maa erlægges, er yderst moderat; disse Goder maa derfor nødvendig fratages Hospitalet.

Det er henlynt til Undervisningen, der motiverer, at Hospitalet paa Forslag af den førnævnte Kommission ved Igl. Reskr. af 30te Juni 1871 er henlagt fra Justitsministeriet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, det samme Ministerium, hvorunder Universitetet fortærer. Ligeledes blev den kirurgiske Service paa Hospitalet i 1873 delt i to Afdelinger for at give de studerende en større Afgang til Undervisning i Kirurgi paa Hospitalet. At Undervisningen er henlagt til Hospitalet sætter sine Spor i Lægernes daglige Hospitalsergning og viser sig foruden i de dem paalagte Pligter tillige i de for deres Ansættelse gældende Regler. Nedenfor findes derfor omtalt det ved Hospitalet fungerende Lægepersonale, Reglerne for dets Ansættelsesmaade, Funktionstid m. m. For saa vidt kunde dette ogsaa være fremstillet i et særligt Afsnit om samtlige de ved Hospitalet ansatte Embedsmænd og Bestillingsmænd, men da et saadant Afsnit, jfr. hvad der er bemærket i Indledningen, med Forsæt ikke er medtaget, finder Omtalen af Lægepersonalet sin naturlige Plads her.

Overlæger ved Hospitalet ere nu for den ene medicinske og den ene kirurgiske Afdelings Bedkommende eo ipso den tilsvarende faste kliniske Docent (Professor) ved Universitetet, jfr. Igl. Resolution af 22de Januar 1873. Overlægerne ved de to andre Afdelinger, der udnævnes for 6 Aar ad Gangen, kunne, men skulle ikke